

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ЛІМФАТИЧНИХ ВУЗЛІВ РІЗНИХ ЕТАПІВ ЛІМФОВІДТОКУ ВІД ЩИТОВИДНОЇ ЗАЛОЗИ

Лукашук Ю.М.

Наукові керівники: к.мед.н., доц. Шиян Д.М., Лютенко М.А.

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Вступ. Многочисленность лимфатических узлов шеи, частая их поражаемость и относительная доступность делают эту группу узлов очень важным в практическом отношении объектом исследования. С другой стороны, изучение внутриорганной структуры лимфоузлов шеи в связи с их функцией проливает свет на многие морфо-функциональные аспекты современной анатомии.

Мета роботи. Задачей нашей работы было выявление структуры лимфатических узлов первого, второго и третьего этапов лимфооттока от определенного органа шеи, в частности от щитовидной железы.

Матеріали і методи дослідження. Из лимфоузлов первого первого этапа исследованы трахеальные, второго этапа – глубокие шейные и третьего этапа – яремно-двубрюшные. Изучены серийные срезы с 12 лимфатических узлов. Применялись следующие окраски: гематоксилин-эозин, по ван Гизону, по Карупу.

Результати. Исследование показало, что, во-первых, регионарные особенности лимфатических узлов определяются, в первую очередь, органами особенностями лимфоузлов ближайших этапов лимфооттока и, во-вторых, гистоструктура лимфатических узлов, а также закономерности их локализации, размеров и формы определяются характером (спецификой) и интенсивность функции органа и его объемом.

Висновки. Изучение строения лимфатических узлов разных этапов лимфооттока от органов в сочетании с исследованием архитектоники внутриорганных элементов лимфатической системы органа в целом и его отделов даст более полное представление о морфо-функциональных особенностях лимфатической системы.

ВАРІАНТНА АНАТОМІЯ ІХ ЧАСТОЧКИ ПІВКУЛЬ МОЗОЧКА ЛЮДИНИ

Мар'єнко Н.І.

Науковий керівник: к.мед.н., доц. Степаненко О.Ю.

*Харківський національний медичний університет,
кафедра гістології, цитології та ембріології*

Одним із найбільш актуальних напрямків сучасної морфології є дослідження особливостей індивідуальної анатомічної мінливості різних органів та структур, в тому числі – центральної нервової системи.

Мета дослідження – вивчити будову та встановити різноманітність індивідуальної мінливості та закономірності варіантної анатомії ІХ часточки півкуль мозочка людини (мигдаликів мозочка).

Об'єкт і методи дослідження. Дана робота проведена на базі Харківського обласного бюро судово-медичної експертизи на 100 об'єктах – мозочках трунів людей обох статей. Досліджувались серійні парасагітальні зрізи півкуль мозочка.

Результати. ІХ часточка півкуль мозочка людини (мигдалики мозочка, tonsila cerebelli) сформована сьомою гілкою центральної білої речовини мозочка. Особливості мінливості часточки залежать від особливостей розгалуження білої речовини, форми часточки, кількості, форми та розташування листків сірої речовини. В основі структури часточки лежить складно розгалужена біла речовина, яка формує від 4 до 9 гілок. Чотири гілки зустрічаються в 8% спостережень зліва, в 7% справа, 5 гілок – 23% зліва, 24% справа, 6 гілок – 28% зліва, 27% справа, 7 гілок – 21% зліва, 22% справа, 8 гілок – 17% зліва, 16% справа, 9 гілок – 3% зліва, 4% справа. Найчастіше біла речовина мигдалика включає 5-7 гілок. Поширеність варіантів в правій та лівій півкулях суттєво не відрізняється, але кількість гілок в правій та лівій півкулях співпадає в 43% спостережень, відрізняється в 57%, що свідчить про наявність міжпівкульної

асиметрії. При порівнянні поширеності описаних вище варіантів форми мигдаликів півкуль мозочка людини в різних вікових, статевих та краніотипових групах статистично достовірних відмінностей не було знайдено.

Описані варіанти форми мигдаликів мозочка можуть бути використані в якості критеріїв норми сучасних діагностичних методів нейровізуалізації для діагностики різних захворювань ЦНС.

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНИХ ЗМІН НИРОК ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ЦУКРОВИМУ ДІАБЕТИ

Мозгова О.П., ст. ЛС-604, Гордієнко О.В., асистент

Сумський державний університет, кафедра нормальної анатомії людини з курсами топографічної анатомії та оперативної хірургії, гістології, цитології та ембріології

Одним із проявів цукрового діабету є діабетична нефропатія. Але разом з тим вікові особливості цього процесу вивчені недостатньо.

Нами вивченні структурні зміни в нирках при аллоксановому діабеті у 18 щурів двох вікових груп – статевозрілих та старечих. Тварини забивались на 12 добу після закінчення експерименту на фоні стійкої гіперглікемії. Контрольні тварини були тих самих вікових груп. Для отримання оглядових препаратів зрізи зафарбовувались гематоксилін-еозіном за загально прийнятою методикою.

Морфологічні зміни нирок проявляються в розвитку інтракапілярного гломерулосклероза та глікогенової інфільтрації тонкого відділу канальця. В окремих клубочках спостерігаються ділянки збільшення об'єму порожнини капсули, виявляються ділянки її набряку та ущільнення. Судинний компонент клубочка представлений розширеними капілярами, навколо гемосудин виявлена наявність колагенових волокон. У поодиноких клубочках спостерігаються проліферація фіброblastів. В частині стінок канальців виявленні ознаки набряку.

Частота вражень клубочків у старечих щурів в 5 разів віща, чим у статевозрілих. В поодиноких випадках у цих тварин відмічається гіаноліз стінок артеріол. В епітелії петлі Генля спостерігається накопичення глікогена.

Отже, у старечих тварин експериментальної групи структурні зміни при змодельованому цукровому діабеті більш виражені. Виявлено наявність вогнищевих проявів склерозу ниркової строми та ознаки дистрофічних змін у канальцевому апараті нефрона.

ВПЛИВ СПРИЙНЯТТЯ КОЛЬОРУ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ

Неровний В.В., Конодюк М.С.

Наукові керівники: к.мед.н., доц. Шиян Д.М., Лютенко М.А.

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Актуальність теми: Вчені довели, що колір викликає певні біохімічні реакції в людських тканинах, стимулює залози і деякі відділи головного мозку, тому числі і гіпофіз. Останній стимулює вироблення цілого ряду гормонів, які відповідають за обмін речовин, апетит, сон, наш емоційний стан та ін.

Мета дослідження: визначення впливу кольору на емоційно-психічну сферу і самопочуття людини.

Матеріали і методи експерименту: для експерименту були створені дві контрольні групи, які складаються з студентів-медиків у віці 20-22 років. До початку експерименту було встановлено, що всі випробовувані приблизно однаково розрізняють кольори. Студентам з першої групи ми запропонували одягнути окуляри з рожевим світлофільтром, а студентам з другої групи – з темним світлофільтрів. Вони носили окуляри протягом години. Через день тест провели повторно.